

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7412/2022
29.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП „Инфостан технологије“ из Београда, кога заступа Градско првобранилаштво Града Београда, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Ранко Ђокић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Ужицу Гж 2099/21 од 22.02.2022. године, у седници одржаној 29.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Ужицу Гж 2099/21 од 22.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Ужицу Гж 2099/21 од 22.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 924/21 од 06.10.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиоца према туженој у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име главног дуга плати 11.460,06 динара и у том делу стављено ван снаге и укинута решење о извршењу Јавног извршитеља Десанке Ромић из ... И.Ивк. ./19 од 25.04.2019. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је решење о извршењу одржано на снази у делу у ком је тужена обавезана да плати тужиоцу законску затезну камату на појединачне месечне износе, ближе наведене као у изреци, као и износ од 8.042,00 динара на име накнаде трошкова извршног поступка. Ставом трећим изреке, преко досуђених износа из става другог изреке пресуде до тражених износа делимично је одбијен тужбени захтев и укинута решење о извршењу Јавног извршитеља Десанке Ромић из ... И.Ивк. ./19 од 25.04.2019. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка од 41.736,70 динара, а преко досуђеног, захтев тужиоца за трошкове поступка за износ од још 27.000,00 динара, је одбијен.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 2099/21 од 22.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијене је жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и

трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке – делу одлуке о трошкови поступка тако што је обавезана тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка од 10.236,70 динара, а преко досуђеног захтев тужиоца за трошкове поступка је одбијен за износ од још 58.500,00 динара.

Против правноснажног решења о трошковима парничног поступка донетог у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП). Тужена је поднела и неблаговремену допуну ревизије (од 26.04.2022. године), коју Врховни касациони суд није разматрао.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужене није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио решење о трошковима поступка, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка није дозвољена, према врсти одлуке која се побија, применом члана 403. у вези са чланом 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић